

Falske profetier

Av Jostein Andreassen

Hva paleontologi er, tar du det spørsmålet på sparket? (Da.: Kan du uten videre svare på det?)

Ganske riktig, det har noe med fossiler å gjøre – det er vitenskapen om utdødde og fossile organismer.

I det mest sentrale norske verk om evolusjonen omtales denne med rette som utviklingsteoriens ”rygggrad”. Den store franske zoolog P. Grasse sier det enda sterkere: ”evolusjonsteoriens eneste bevismateriale er paleontologien.”

Folk flest tror kanskje at det fossilmaterialet som finnes i stor grad støtter opp om evolusjonsteorien, og at den derfor er så sannsynlig at en bør tro på den. Det må i så fall være fordi evolusjonistene og lærebøkene har innbilt dem det. Det er jo inntrykket en får når disse omtaler teorien.

Men kanskje er det ikke så enkelt?

I sitt hovedverk ”Om artenes opprinnelse” bruker Darwin hele 50 sider til å drøfte fraværet av fossile mellomformer. Hovedårsaken til at talløse mellomledd ikke finnes overalt i naturen, ligger i den naturlige utvelgelsesprosessen, mener han. Den fører til at nye varianter hele tiden overtar sine foreldreformers plass. Siden utryddelsesprosessen har vært så omfattende, må antallet mellomvarianter som tidligere har eksistert, virkelig ha vært enormt. Hvorfor er ikke hvert eneste geologiske lag da fullt av slike mellomledd, spør han.

Geologien fremviser ingen slik fint gradert organisk kjede, og ”dette er kanskje den mest innlysende og alvorlige innven-

Sagen kort

I denne artikkel redegøres for ledende palæontologers syn på fossiler og disse fossilers betydning i den neodarwinistiske argumentation. Det overraskende er at disse videnskabsmænd er yderst skeptiske over for den sædvanlige tolkning af data. Det denne artikel gjør, er at citere disse fagfolk. – Og vi kan allerede høre indvendingen: ”Allerede i middelalderen forlod man denne form for argumentation med at citere ’autoriteterne!’” – Men eftersom vi almindelige dødelige ikke har mulighed for selv at konstatere fakta, måtte det vel være tilladt at høre hvad eksperterne selv siger om problemerne. Altså, hvis eksperterne siger at der er problemer med at tolke de fundne fossiler som støtte for den darwinistiske teori, hvorfor skal vi andre så lade os spise af med populærvidenskabens postulat om at ”fossilene viser at evolutionen har fundet sted”?!

De observationer man har gjort, om at arterne er overraskende ”konservative” (at de ikke har ændret sig i lange tidsrum) har karakter af kejserens nye klæder: Alle véd det forhold sig sådan, men man foretrækker at se den anden vej når fossilene nægter at rette sig efter Darwins forudsigelser!

ding som kan reises mot min teori.”

Forklaringen, tror han, ligger i det geologiske materialets ”ekstreme ufullstendig-

” Folk flest tror at fossil- materialet støtter opp om evolusjonsteorien.

het.” Videre geologisk kartlegging i framtiden vil utvilsomt løse problemet. Om det ikke lykkes, vil det være ”særdeles alvorlig” for evolusjonsteorien.

Ja, slik skrev Charles Darwin i 1859.

Hvordan står det så til med dette fossil-materialet som forlenget burde ha bekreftet engelskmannens teori snart 150 år etter at den ble framsatt?

Den kjente Oxford-zoologen Mark Ridley kommenterer saken slik:

”Vi har nå kommet til det avgjørende argumentet for evolusjonen: fossildokumentasjonen. Fossildokumentasjonen om evolusjonær forandring innen rene evolusjonære linjer er veldig fattig. Hvis evolusjon er riktig, oppstår arter gjennom forandringer av foreldrearter; en kunne forvente å være i stand til å se dette i fossilmaterialet. I virkeligheten kan dette sjelden ses. I 1859 kunne Darwin ikke nevne ett eneste eksempel.”

Colin Patterson ved Naturhistorisk museum i London var ikke mindre profilert. I sin bok om evolusjonen inviterte han til bemerkninger fra leserne. Forfatteren Luther Sunderland skrev da til ham og spurte om hvorfor han ikke hadde tatt med eksempler på overgangsformer i verket sitt. Han burde jo ha museet sitt fullt av dem, sa han. Paleontologen svarte i sitt brev at ”hadde han visst om noen, fossile eller nåværende, ville han bestemt ha inkludert dem i boken.”

Paleontologen Peter L. Forey, ansatt samme sted, er enig:

”Mange fossiler har blitt samlet siden 1859, tonnevis av dem, likevel har innflytelsen de har hatt på vår forståelse av sammenhengene mellom levende organismer, knapt vært merkbar. (...) I virkeligheten tror jeg ikke det er ”unfair” å si at fossilene eller i det minste tolkningen av fossilene

som overgangsformer heller har kludret til enn klargjort våre forsøk på å rekonstruere hvordan dyregruppene har utviklet seg gjennom tidene.”

Nylig avdøde Stephen Jay Gould, verdens mest berømte evolusjonist, kommenterte Darwins håp om framtidige fossilfunn på denne måten:

”Darwins argument fins fremdeles og er favorittmetoden til de fleste paleontologer når de skal berge seg fra frustrasjonen over et fossilmateriale som viser så lite direkte evolusjon.”

Et annet sted skriver han: ”Det at overgangsformer opptrer så ekstremt sjelden i fossildokumentasjonen, er nå som før yrkeshemmigheten i paleontologien”.

Og et annet sted: ”Det overveldende nærvær av stillstand ble et pinlig trekk ved fossildokumentasjonen”

Hans kollega ved American Museum of Natural History og professor i paleontologi ved Columbia University, Niles Eldredge, er enig: ”Et hundre og tyve år med paleontologisk forskning senere, har det blitt klinkende klart at fossildokumentasjonen ikke kommer til å bekrefte denne delen av Darwins forutsigelser. Problemet er heller en fryktelig fattig dokumentasjon. Fossilmaterialet viser kort og godt at denne forutsigelsen er feil.”

Og videre samme sted: ”Observasjonen om at artene er overraskende ”konservative” og statiske vesener gjennom lange tidsrom har alle kvalitetene av keiserens nye klær; alle visste det, men foretrakk å overse det. Paleontologene som ble konfrontert med en gjenstridig [fossil]dokumentasjon som obsternasig nektet å gi etter for Darwins forutsagte mønster, så rett og slett bare en annen vei.”

Til og med Richard Dawkins, verdens mest profilerte evolusjonist etter at nevnte Gould døde, må innrømme fakta: “ (...) de cambriske lagene med fjell med alder på ca 600 millioner år, er de eldste som vi finner de fleste store virvelløse gruppene. Og vi finner mange av dem allerede i en fremskreden form av utvikling, den aller første gangen de opptrer. Det er som om de bare

” Ironisk nok har vi i dag end- og færre overgangsformer enn på Darwins tid.

er plassert der [It is as though they were just planted there], uten noen utviklingshistorie. Det er unødvendig å si at et slikt nærvær av plutselig plassering har gledet kreasjonister.”

Disse fem samstemmer: “Jeg er enig (...) at ”stamfar/etterkommer-sammenhengene ikke kan bli objektivt slått fast i fossildokumentasjonen.”

“Hullene i [fossil]dokumentasjonen er imidlertid virkelig. Fraværet av dokumentasjon på hvilket som helst område er helt utrolig [quite phenomenal].”

“Et av de største problemene i evolusjonær paleontologi har vært det nesten totalt plutselig fraværet av [fossildokumentasjon til] de viktigste dyregruppene.”

“De fleste ordener, klasser og fyla opptrer plutselig, og vanligvis har de tilegnet seg alle de karakterene som skiller dem fra hverandre.”

Til slutt tar vi med konservator David Raup ved Naturhistorisk museum i Chicago, som Gould karakteriserte som ”verdens dyktigste paleontolog”. Han beskrev fossilmaterialet på denne måten:

”De fleste antar at fossilene er et viktig bidrag i argumentasjonen for Darwins ide. Vi er nå 120 år etter Darwin, og kjennskapet til fossilmaterialet har økt betraktelig. Vi har nå en kvart million fossile arter, men situasjonen har ikke forandret seg mye. Dokumentasjonen er fremdeles forbløffende dårlig, og ironisk nok har vi i dag endog færre overgangsformer enn på Darwins tid.”

Omtrent samtidig skrev han:

”Et stort antall erfarne vitenskapsmenn utenfor evolusjonærbiologien og paleontologien har dessverre fått den ide at fossil-

materialet er mye mer darwinistisk enn det faktisk er. Dette kommer sannsynligvis fra den overforenklingen som er uunngåelig fra sekundære kilder: letteste lærebøker, populærvitenskapelige artikler, osv. Det er sikkert også ikke så lite ønsketenkning med i bildet. I årene etter Darwin hadde hans advokater håp om å finne de fossile rekkene de hadde forutsagt. De har vanligvis ikke blitt funnet – likevel har optimismen hatt vanskelig for å dø hen, og noe som er ren fantasi, har krøpet inn i lærebøkene.”

På dette grunnlag kaller vi gjerne evolusjonslæren for en koloss på leirføtter!

Litteraturhenvisninger

- ”The Problems of Evolution”: s. 11
Sunderland: ”Darwin’s Enigma. Fossils and other problems”, s. 81
Peter L. Forey: ”Neontological Analysis Versus Palaeontological Stories” (1982), s. 120f
”The Panda’s Thumb”, s. 181
”Evolution’s Erratic Pace” i: ”Natural History”, 86, 1977
S. J. Gould: ”Cordelia’s Dilemma” i ”Natural History” (febr. 1993), s. 15
Eldredge & Tattersall: ”The Myths of Human Evolution” (1982), s. 45f
Richard Dawkins: ”The Blind Watchmaker” (1987), s. 229
R. M. Schoch: ”Evolution Debate”, Brev til ”Science”, (22.04. 1983), s. 360
Geofysiker ved Hoover Institution, Robert Wesson: ”Beyond Natural Selection” (1991), s. 45
A. G. Fisher: ”Grolier Multimedia Encyclopedia” (1998) ”Fossil section”
Francisco J. Ayala and James W. Valentine: ”Evolving, The Theory and Processes of Organic Evolution” (1979), s. 266
”Conflicts Between Darwin and Paleontology” i: ”Field Museum of Natural History Bulletin”, Jan. 1979, s. 25
”Science”, 1981, Vol. 213, s. 289